

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 36 (522), 1. kolovoza 2021.

KRALJICA

XVIII nedjelja kroz godinu

Nahrani ih Gospodin kruhom nebeskim.

*Ono što čusmo i saznasmo,
što nam kazivahu oci,
predat ćemo budućem koljenu:
slavu Gospodnju i silu njegovu.
Odozgo naredi oblacima
i otvori brane nebeske,
ko kišu prosu na njih mânu da jedu
i nahrani ih kruhom nebeskim.
Čovjek blagovaše kruh jakih;
on im dade hrane do sitosti.
U svetu zemlju svoju on ih dovede,
na bregove što mu ih osvoji desnica.*

Ps.78,3.4bc-23-25.54

I. čitanje (Izl 16, 2 – 4. 12 – 15), II. čitanje (Ef 4, 17. 20 – 24)

Evangelje po Ivanu (Iv 6, 24 – 35)

ZAŠTO NAM JE POTREBAN BOG – ISUS KRIST?

Isus, iz koga je isijavala božanska dobrota i ljubav, privukao je na sebe pažnju i interes. Ljudi su se kod njega dobro osjećali, u njegovim riječima sebe su prepoznavali. Isus, koji je činio i čudesa, zanosio je i one koji su bili željni senzacija i čudesa. Zanosio je i one koji su se borili za socijalnu pravdu. I to je naviještao, ali s drugih polazišta od svih socijalnih reformatora. Da, Isusa su u ono vrijeme, a i danas tražili mnogi radi materijalnih probitaka – radi čudesnoga kruha. Isus je činio čudesne znakove, ali oni su za njegovu misiju bili sporedni, i tko bi ostao samo na njima, u kome se ne bi pokrenula nutrina, taj ne bi upoznao istinskoga Isusa, niti bi u njemu otkrio Spasitelja svojeg života.

Dosta je vjernika (općenito) koji "trebaju" Boga i Isusa baš na materijalnoj razini: radi čudesa, radi zdravlja, radi svojih materijalnih probitaka... Takvi vjernici se pokazuju kao pasivni u ovome svijetu. Oni čekaju od Boga ono što bi sami trebali uraditi. Ili su nezadovoljni što Bog ne usliša njihove želje (molitve) na ovome materijalnom novu. Traže sporedno i tako se razočaraju u Isusa jer ne traže bitno, smisao. Isus nije došao radi čudesa. To se događalo i bez njegovog dolaska. On je došao da u ljudima 'probudi' božansku sliku, glad za istinskim Bogom, za istinskim preporođenjem. Ako se vjera u Isusa Krista svede na njegovu čudesnost, na materijalnu pomoć, vrlo brzo će se takva vjera udaljiti od istinske vjere i povjerena u Isusa Krista. Sam Isus je upozorio da se ne pravi takvo izjednačavanje, izjednačavanje njega s čudesima. Bilo bi to jako nisko i primitivno.

Osobito u današnje vrijeme kada je jako razvijen materijalni i operativni svijet. Danas je čovjek 'suradnik' Božji u izgradnji svijeta. Na to je i pozvan. Ponavljam, Isus je činio čudesa i na materijalnom planu, ali njihov je cilj da upute čovjeka na Boga, na bitno. Čudesa potvrđuju vjeru, ali ne daju vjeru. Čudesa govore da svijet nije determiniran. Čudesa govore da je svijet još u fazi stvaranja, nastanka, u kojem i mi sudjelujemo. Zato je vrlo rizično i opasno vezati svoju vjeru uz 'davanje kruha', uz 'manu'. Time se vjera reducira na korisnost, a čovjek se svodi

na običnog konzumenta. Isus svojim riječima i životom pomaže ljudima da u sebi otkriju Boga bez obzira bili siti ili gladni, zdravi ili bolesni, moćni ili nemoćni.

Isus stavlja naglasak na drugu glad, na dubinsku glad, za smislom življenja. Ovu glad Isus želi zasititi, i koji ga s ovom gladi traže nalaze ga i svoje smirenje. Sigurno je ovdje govor na jedno većoj razini shvaćanja čovjeka: čovjek je za njega uzvišeniji i vrjedniji od potrošača... Prvu, nižu glad je puno lakše zasititi. Zato smo da radimo, zato je ova naša zemlja, naša mudrost, naša angažiranost. Sve može pomoći dosta lagano da se ublaži tjelesna glad. Samo da je solidarnosti i pravde?! Ali čovjekova glad koju ne osjeća trbuh nego duša, puno je teže zasititi. Tko nađe pravu hranu taj je nahranjen za cijeli svoj život. Tko je žedan smisla, Boga, tog će Isus napojiti i njegovu žeđ ugasiti svojom riječju i svojim životom. Tek gladni i žedni u duši mogu razumjeti Isusa i njegovo poslanje. Takvi su na putu da se 'susretnu' s Bogom u sebi i svijetu.

Postavlja se pitanje, da li ljudi mogu biti gladni i žedni duhovno dok su još gladni i žedni kruha i pića? Sigurno je da se treba boriti da nestane materijalne gladi, ali to spada na borbu svakog bića da opstane kao živo biće. To spada na razinu ljudske angažiranosti u svijetu. Također se nameće pitanje, da li se materijalna glad može riješiti među ljudima ako se u njima ne rodi zdrava ljudskost? Krist budi u čovjeku čovjeka i iza toga biti će kruha na svim stolovima, odnosno za sva usta. Vjera u Isusa Krista ne preskače problematiku tjelesne gladi, ali čovjek koji spozna smisao svojeg življenja, kad je i gladan živi smišljeno i ljudski. Čovjek i glad drukčije doživljava nego li životinja.

Čovjek jest kao životinja i potpuno različit od životinje. Čovjek je slika Božja. To treba spoznati pa će sebe i druge vrednovati. Čega su današnji ljudi, mi, gladni i žedni? Što danas tražimo od Isusa? Da li čudesa (materijalna dobra) ili novi duh? Gladni smo i žedni ljudskosti, ljubavi i dobrote, razumijevanja, priznavanja i poznavanja. Isus koji je brat svima nama svojim životom i svojom ljubavlju nudi nam svoju hranu: svoj život je predao da nahrani gladne i žedne ljubavi i pravednosti, koji su gladni vječnosti, Boga i ljudi.

Fr. Marijan Jurčević